

117. Møde.

Onsdag den 23de April, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1902 til 31te Marts 1903.

(Fællesudvalgets Indstillinger findes i Tillæg B. Sp. 1807 fg.).

Formanden: Tingets Samtykke udkræves til, at denne Behandling kan finde Sted i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op-hold). Det er altsaa givet.

Ordføreren (A. Nielsen): Nu foreligger altsaa Fællesudvalgets Indstillinger vedrørende Uoverensstemmelserne angaaende Finanslovsforslaget, og for saa vidt Indstillingerne vedtages i begge Ting, vil dermed Finanslovskonflikten være sluttet. Man kan sige om denne Konflikt, at „den syntes født til Bagateller, og noget stort den blev ej heller“. Standpunkternes Antal var ni, og Udjævningen af dem i Fællesudvalget er bleven saa temmelig lige Deling af disse Stridspunkter mellem Tingene. Folketingets Stilling er hævdet over for de 5 og Landstingets over for de 4. Jeg skal nævne dem enkeltvis.

I Spørgsmaalet om Gebyret for Navneforandring har Landstinget taget Stikket hjem, idet Folketingets Repræsentanter have frafaldet den herhenhørende Anmærkning.

Det næste Stridspunkt var Konto I. C. 2. paa § 21, hvor der under Forhandlingerne i Folketinget blev indsat en Bevilling paa 700 Kr. til Forhøjelse af forhenværende Seminarielærer Guldbrandsens Understøttelse. Her frafaldt Landstingets Repræsentanter deres Nægtelse, hvorefter Folketingets Affattelse blev den gældende for denne Kontos Vedkommende. Om dette Spørgsmaal hedder det i Betænkningen, at det fra alle Sider i Fællesudvalget er erkendt, at Forslaget om personlig Understøttelse ikke bør fremsættes paa Finans-

loven, af andre end vedkommende Minister, samt at saadanne Forslag kun under ganske særlige Omstændigheder bør angaa et Medlem af Rigsdagen. Folketingets Repræsentanter i Fællesudvalget erkende meget villigt dette, at det bør være vedkommende Minister, der fører an i slige Forhold, og at det er vedkommende Minister, der bør stille Forslag af denne Art. Med Hensyn til Karakteriseringen „ganske særlige Omstændigheder“ mene vi, at det foreliggende Tilfælde netop kommer ind derunder. Just derfor er Spørgsmaalet rejst, og derfor have vi fastholdt det, og derfor er det ogsaa nu gennemført.

Anmærkningen vedrørende Bestemmelserne om Tjenestealderen for de Lærere og Lærerinder, der forud for deres Ansættelse i Folkeskolen have virket ved Biskoler eller Pogeskoler, er frafalden af Folketingets Repræsentanter. Det have vi kunnet gøre uden Betænkelighed, eftersom Landstingets Repræsentanter have erklæret, at det er beredvilligt til ved Gennemførelsen af en særlig Lov at medvirke til Ordningen af det i Anmærkningen omhandlede Forhold.

Det næste Punkt angaar Konto IV. K. a. under § 21, hvor Beløbet ved Folketingets Affattelse af Finanslovsforslaget var forhøjet med 2,000 Kr. til Oprettelse af et Kursus i Danmarks Statsforfatnings- og Statsforvaltningsret. Det har Landstinget ikke villet gaa ind paa, og Folketingets Repræsentanter have derfor frafaldet dette Ønske.

Det hedder jo sædvanlig, at naar man har sagt A, maa man ogsaa sige B, men det gælder dog ikke her, thi medens Folketingets Repræsentanter, som nys nævnt, have givet efter paa Konto IV. K. a., er det Landstingets Repræsentanter, der gøre Indrømmelse paa Konto IV. K. b., hvorved Summen forhøjes med 2,000 Kr. til Rejseunderstøttelser for Skolelærere og Lærerinder ved Folkeskolen, for at de kunne udvikle deres Sprogkundskaber ved Ophold i Udlandet. Punkterne 6 og 7 ere sammenhørende, de angaa Understøttelser til Videnskabsmænd og Kunstnere, og her indstilles Folketingets Affattelse til Vedtagelse, og det samme gælder om Punkt 8, som angaar et Beløb til Deltagelse i den interparlamentariske Konference i Wien 1902.

Til sidst kommer saa Bevillingen til Anlæg af en Baadehavn paa Læsø, hvilken Folketingets Repræsentanter have maattet opgive over for Modstanden fra anden Side. Modstanden er der særlig bleven